

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1549/2022
02.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4110/21 од 20.10.2021. године, у седници већа одржаној 02.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4110/21 од 20.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1821/20 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име разлике у висини између исплаћене посебне пензије и плате коју би остваривао да је радио у периоду од 08.04.2014. године до 31.08.2019. године, исплати износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од дана доспелости сваког износа па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 175.601,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4110/21 од 20.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1821/20 од 19.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је изјавио одговор на ревизију. Трошкове није тражио.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора од 1.338.308,77 динара (11.382,11 евра) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић